

Sfântul Nifon nu a îngăduit aceasta și a fost alungat de domnitor din scaunul mitropolitan. Radu a dat poruncă să nu-i dea nimeni apă sau de mâncare și nici să-l ascundă. Amenințarea era cu pedeapsă aspră pentru neascultare. Dar, mama lui Neagoe Basarab, l-a trimis pe fiul ei să-l ascundă pe Nifon și să-l hrănească. Afurisind pe călcătorii de lege, Sfântul s-a retras o vreme într-un colț de țară, unde s-a îngrijit de el fiul său duhovnicesc, tânărul Neagoe Basarab, cel care avea să ajungă domn al Țării Românești. Mai apoi, bătrânul ierarh s-a întors în Sfântul Munte, la Mănăstirea Dionisiu.

Din Țara Românească, Sfântul Nifon se va opri puțin timp la Sofia, după care va poposi iarăși în Sfântul Munte, mai întâi la mănăstirea Vatoped, apoi la Dionisiu. Când a venit la Mănăstirea Dionisiu, el nu a spus nimănui cine este, smerenia acoperindu-i întreaga viață și cinstea arhieriei. Aici era rânduiala ca noii începători să slujească un timp la catării mănăstirii. Deci, a primit și Sf. Nifon această ascultare, cu toate că era bătrân și slăbit de atâtea osteneli și necazuri. Într-una din nopți, Sf. Ioan Botezatorul s-a arătat starețului și i-a zis: "Adună pe frați și ieșiți în întâmpinarea Patriarhului Nifon, că-i ajunge lui atâta smerenie."

Dimineța, pe când Sfântul venea cu catării aducând lemne, clopotele au început să bată singure, iar starețul cu obștea i-au ieșit înainte și căzând la picioarele lui, i-au zis: "Ajunge, sfinte al lui Dumnezeu, atâta smerenie și ne iartă pe noi păcătoșii, că nu te-am recunoscut!"

Sf. Nifon a trecut la cele veșnice în ziua de 11 august 1508, la vârsta de 90 de ani.

După plecarea Sfântului Nifon din Țara Românească, au început mari tulburări și necazuri, a venit asupra țării ciumă, holeră, lepră după prorocia Sfântului. Domnul Radu s-a îmbolnăvit de o boală nevindecabilă și i s-a găurit tot trupul. Atunci a trimis să-l caute pe Sfântul Nifon, dar au aflat că a trecut la cele veșnice. Radu a murit în chinuri și a fost îngropat la Mănăstirea Dealu, ctitoria sa. După îngropare, trei zile și trei nopți i s-a cutremurat mormântul (precum oarecând împărătesei Eudoxia, prigioniera Sfântului Ioan Gură de Aur).

Atunci, frică mare a cuprins pe tot poporul și ziceau că pentru izgonirea Sfântului Nifon s-au întâmplat toate acestea.

Ajungând domnitor, Sf. Neagoe Basarab a trimis la Sfântul Munte Athos o delegație ca să aducă în Țara Românească moaștele Sfântului Nifon „ca să curățească greșeala Radului și a altora, care făcuseră rău sfinției sale”. Dezgropând trupul Sf. Nifon și așezându-l în coșciug de lemn, delegația trimisă de Neagoe Basarab, împreună cu câțiva călugări din Mănăstirea Dionisiu și cu mitropolitul Neofit de Anchialos, l-au adus în Țara Românească, unde l-au dus cu alai mare la Mănăstirea Dealu și l-au așezat deasupra mormântului lui Radu cel Mare. În tot timpul nopții, în Mănăstirea Dealu s-au făcut rugăciuni pentru iertarea păcatelor domnitorului Radu cel Mare.

Racla dăruită de Sf. Neagoe Basarab pentru moaștele Sf. Nifon se află la Mănăstirea Dionisiu din Sf. Munte Athos, foto

În timpul Privegherii, ațipind domnitorul puțin, din cauza ostenelii, a văzut în vedenie că s-a deschis mormântul voievodului Radu și se vedea trupul lui negru și rău mirositor, curgând din el puroi și putreziciune. Neputând domnitorul Neagoe să sufere acea priveliște, s-a rugat Sfântului să-și facă milă de nefericitul Radu. Deodată, vede o apă curată ieșind din racla Sfântului Nifon și pe Sfânt, care spăla trupul lui Radu. După spălare, Radu a devenit frumos și strălucit.

Apoi l-a închis din nou în mormânt și venind spre Neagoe, i-a zis: „*Iată, fiule, că am ascultat rugăciunea ta. Îți mai poruncesc să ai pace întotdeauna cu poporul tău, iar moaștele mele să le trimiți din nou la mănăstirea mea, pentru mângâierea fraților ce viețuiesc acolo*”. Acestea spunând, a intrat